अतन्द्रिता सा स्वयमेव वृक्षकान्घटस्तनप्रस्रवणैर्व्यवर्धयत् ।
गुहो ऽपि तेषां प्रथमाप्तजन्मनां न पुत्रवात्सल्यमपाकरिष्यति ॥१४॥
अरण्यवीताञ्जलिदानलालितास्तथा च तस्यां हरिणा विशश्वसुः ।
यथा तदीयैर्नयनैः कुतूहलात्पुरः सखीनाममिमीत लोचने ॥१५॥
कृताभिषेकां हुतजातवेदसं वगुत्तरासङ्गवतीमधीतिनीम् ।
दिदृक्षवस्तामृषयो ऽभ्युपागमन्न धर्मवृद्धेषु वयः समीक्ष्यते ॥१६॥
विरोधिसत्त्वोज्झितपूर्वमत्सरं द्रुमैरभीष्टप्रसवार्चितातिथि ।
नवोटजाभ्यन्तरसम्भृतानलं तपोवनं तच्च बभूव पावनम् ॥१७॥
यदा फलं पूर्वतपःसमाधिना न तावता लभ्यममंस्त कांक्षितम् ।
तदानपेक्ष्य स्वशरीरमार्दवं तपो महत्सा चरितुं प्रचक्रमे ॥१८॥

---

14. Indefessa alebat arbores, ipsa irrigans eas vasibus, quasi mammis: ne Kumáras quidem maternum eius amorem ab illis, quae prius natae erant, avertet.

15. Hinnulei, grani silvestris manuum oblatione mansuefacti, ita in illa confidebant, ut curiositate cum illorum oculis suos oculos coram amicis compararet.

16. Anachoretae videndi cupidi illam, quae post ablutionem ignem accenderat, et cortice induta sacris lectionibus occupata erat, accedebant ad illam: in iis, qui virtute excellent, aetas haud respicitur.

17. Poenitentium silva, in qua animalia sibi invicem infesta priorem inimicitiam deposuerant, quae optatis arborum fructibus hospites honorabat, ubi in novis casis frondeis ignes ardebant: haec etiam silva puritatem impertiebat.

18. Cum priore meditatione tam severa fructum optatum haud obtinendum putaret, exinde, haud respiciens corporis sui teneritatem, gravissimas castigationes subire aggressa est.